

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Dimarts 9 de Maig de 1899

Núm. 3.890

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorà, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals encara que no's publiquin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 1
a provincies trimestre. 3.60
Extranger y Ultramar. 10.00
Anuells, a preus convencionals.

Farmacia Serra 12 ANYS

XAROP SERRA

Oberta tota la nit es lo millor remey para combatre per crò-
nica y rebelde que sia tota classe de.....

TROS

La que paga més

contribució de la pro-

vincia.

Esparrachs d' Argenteuil

Se 'n venen diariament á la
botiga d' EN GAMBÚS, ca-
rrer de Vilá (Bou), núm. 12.

Gas Reusense

Alumbrat elèctrich

Molt p'ixme á la inauguració del servey del alumbrat elèctrich, y comptant ab poderoses medis pera la producció de quanta energia sia necessaria y una red colocada en forma tal que permet suministrar lo fluit ahont se demani, aquesta Societat se complau en anunciar que quedan anuladas las tarifas y condicions anteriorment repartidas, substituhiéntlas per novas tarifas ab rebaixa de prop d' un 50 per 100 en los preus primitivamente establerts. A saber:

Una lámpara incandescent de 5 bugias, pessetas 1'25 al mes.

> > 1'75 al >

> > 2'50 al >

> > 3'75 al >

UN KILOWAT-HORA (que representa aproximadament lo consum d' una lámpara de 10 bujias durant 30 horas) passetas 0'50.

Aixis mateix te'l gust de fer públich que ara y sempre, tant en preus com per lo que s'refereix á las condicions de instalacions particulars qualsevolga que sian unas y altres, lo GAS REUSENSE concedirà quantas ó més ventatjas concedeixi qualsevol altra Companyia establecta ó que s' establis.

Reus 29 d' Abril de 1899.—L' Administrador.

que no pararen fins á esser los individuos del Consistori y la representants de diferentas entitats, aposentats al cim del estrado.

Discurs del Dr. Robert

Lo nostre Alcalde senyor Robert obrí la festa, pronunciand un curí y entusiasta discurs, en lo que va retrare la coincidència felis d' esser lo Bisbe electo de Vich lo qui está cridat á continuat la hermosa obra del Ilm. Morgades, president dels Jochs Florals d' aquest any. Després dedicà sentides frases al ilustre montanyés y eminent novelista D. J. M. de Pereda, aixis com un recort el despertament dels poèts y altres sonniadors, que restanaren los Jochs Florals, verdadera causa del mobiment de Catalunya envers la seva regeneració verdadera. Recordà la poètica festa, consemblant á la nostra, que s' inaugura aquest any á la Colonia, y després d' afirmar que las rasses tenen dret á la vida, acabà donant algunes entusiastas vistes.

Discurs Presidencial

Als splandiments que coronaren lo parlament del Dr. Robert, s' hi confongueren los no menos nñtrits ab que fou salutat lo Rvnt. Dr. Torres y Bages al avansar pera donar lectura del discurs presidencial. Aquest resultà una joya més pera afegir á les moltes que han eixit de son superb talent. Va parlar llargament del esperit de la terra y de la rassa catalana, definint sa personalitat reconeguda y affirmant «que el poble que es fill de pares desconeguts, es un poble fort», cosa que no succeix ab lo nostre. Censura com se mereix la tendencia y fins mania de certa gent á apropiarse de tot lo estranjer, senes caydarse de treure partit de lo propi, arribant á perde la conciencia de si mateix.

Després, ocupantse dels fundadors dels nostres Jochs Florals, digué que havíau obrat quasi insconsientement, obenint al impuls d' un noble instint. Prenguent peu d' això, comensà á estendres sobre la «Institució creada per aquells y sa destinació en lo que pertoca al esperit nacional de Catalunya», fent notar ab vigorosas frases l' esperit autonòmic de la terra catalana, enumerant las diferentes fonts de riquesa que aquesta posseeix. «Es necessari que Catalunya sigui catalanes», afirmà'l doctor Torres, copiant la frase d' un venerable prelat mort. Y fent un quadro acabadíssim del nostre poble ab sus constitucions, costums, etc., feu una atinadíssima comparació de la Catalunya tradicional ab la d' ara.

Parla'l Dr. Torres

Com á mestra de la magistral oració presidencial, en transcribim lo següent fragment:

«No os ha d' estranyar, de consegüent, senyors, que en una festa poètica jo os vinga á parlar d' autonomisme, puig com veieu, la poesía es essencialment autònoma, té la llei en si mateixa; fins l' artístich poeta cortesà d' August, á poetas y pintors concedia gran llibertat. Mor la poesía á la més petita violència contraria á sa naturalesa, es una flor que se l' ha de deixar creixer allá shout naix. Lo poeta hebreich, os deya, no pot cantar á Babilonia; y si os fa estrany que jo, propnador de la tradició parle d' aquesta manera, que jo, sacerdot y de consegüent amic de lo Etern, y repugnant el esperit de novetats, tan dominant en los temps de frivolitat com son los nostres, parle encòmiasticament de la autonomia, os diré que la meva amor envers ella naix d' aquestes dues condicions: de esser amant de la tradició y ministre de Jesucrist. Perque la autonomia d' un país suposa en ell la pre-existencia d' una llei de vida propia, es á dir, una tradiçió; un país que no té llei propia d' existència no es autònomo, no es d' ell mateix, es primi capientis, de qualsevol que se 'n apodera, de la darrera moda politica, literaria y artística que s' presenta. D' aquí que 'ls Jochs Florals sian essencialment tradicionals y de con-

DOCTOR J. MIRÓ OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos á cinch de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demés dies de deu á una del mati y de tres á cinch de la tarde, havent trasladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 7, primer.

Secció doctrinal

Jochs Florals

Per considerar que ensalteix notablement lo bon nom de Catalunya, copiem íntegra de nostre estimat colega «La Veu de Catalunya», la ressenya de la festa dels Jochs Florals, celebrada lo passat diumenge.

Preparatiu de la festa

Bella estona avans de l' hora anunciada pera la celebració de la poètica festa, ja la gran sala de la Lletja s' anava omplint de gent, ansiosa d' assabentir les cants dels nostres trovadors. Algunes damas y seyyoretas, seguint la hermosa costüm de molt antich establecida, se presentaven habillades ab la clàssica mantellina blanca.

Lo local, aquell local que s' veu animat durant la cursa de la anyada pel bulliciós mobiment del negoci, y que s' converteix en lo dia dels Jochs Florals en temple honrat se rendeix tribut à la Reyna de les Arts,

la sacrossanta Poesia, estava engalanat ab vistosos damasons, escuts, banderas, estandards, tapiss y altres galas. Enfilantse per las superheras columnas, formant artísticas dibujos y afalant los sentits ab llur fragància y color, s' hi veyan hermosas garlandas de roses, margaridoyas y lliris, que omplien la sala de perfume penetrants y esquisits. Lo trene ahont devia asseure la Reyna de la Festa, estava bellament enrondat de joyas y fullam, produint un magnífich efecte. En diferents indrets de la sala hi penjavan artísticas paneras corullades de branquille y flors diferents, y s' veyan arreu penjolls vistosíssims que alegraven la vista y enlayravan l' esperit. La mitja llum en que s' banyava la grandiosa sala, revestida de tintes misteriosos los objectes, donant al local un aspecte de reculliment y de suau poesia.

La Banda Municipal, colocada á un angle de la sala, anuncia'l proxim comens de la festa, tocant esculpidas pessas de son repertori, y entre alles «La roneda del ay», del mestre Sedunai.

Per fi va entrar la comitiva oficial en mitj d' un espatach d' entusiasm, d' aplaudiments y músics,

següent catalans. No han vingut de París, ni de Berlín, ni de Londres; son los Jocs Florals de Barcelona, en l'any quaranta hú de sa restauració. Y com sacerdot amo la autonomía, y no m'sé entusiasmab al lo civilisme ni ab los grans y esplendents centres polítics, perque quan contemplo la aparició social de la doctrine evangèlica, quan recordo aquella batalla en que sortí vencedora la Creu de Jesucrist, l'heralt d'aquesta. Constantí, era l'cap de la gent de províncies, ell meteix no era un rebrot de cap cortesà, y l'vesut y son exèrcit, los qui volian sostener lo principi gentilich y civilista, l'absolutisme de la llei política, eran los cortesans, i s'sostenido s dels privilegis y predomini de la Capital del Imperi; y quan la Creu del Redemptor, de signe d'infamia fou convertida en simbol de glòria y possada per tempe y remato de la corona imperial, no li posà la mà d'una patricia romana, sino una valerosa y piadosissima hostalera d'una llunyania província quan després bagué merescut esser emperadora, la qui avuy venerem los cristians ab lo nom de Santa Elena.

Y quan per primera vegada, desde que l'mon era mon, se reuniren homes de totes les races, jueus y grecs, romans y goths, àrabs y galos, hispans y egipcis, africans y perses, tractantse ab vera fraternitat y mútua reverència, sens necessitar pera res la comunitat de la llei poítica, fou pera definir juridicament la divinitat de Nostre Senyor Jesucrist en lo Concili de Nicaea; y quan després del diluvio de les invasions lo mon antic quedà desfet y los pobles espontàneamente s'anaren organisant sens altre influx positiu que l' de la doctrina evangèlica baix la sua calor maternal de la Iglesia, veig apareixer la autonomía com la forma social general en gayrebé tots los pobles de la nova Europa, perseverant encara avuy en la rassa predominaut en la actual civilisació, la rassa més tradicional y progressiva de les existents, la anglo-saxona; y quan ara en nostres dies contempsio les nacions que s'ven formant als nostres ulls mateixos en les terres modernament descubiertes, en los grans continents de la Australia y de la Amèrica, y veig la forma autonòmica com la tipica que prenen aquelles noves societats ab la benedicció de nostre Mare espiritual, la Santa Iglesia Romana, aleshores jo altre vegada giro la uila envers nostres Jocs Florals, bell simbol d'autonomía de la terra catalana, igualment viva y pacifica, y m'recordo ab veneració, com d'una llei sagrada, del lema constant del gran agitador irlandés, del desllirador de sa pàtria guan deya: eni debitat, ni delicie.

Va citar ademés diferents païssos del món, parlant de son govern peculiar y feu la afirmació de que com ell estimava tant als latins com als germans, els anglo-saxons com als celts y que per això havia consagrat una part de sa vida a la propagació del regionalisme, lo millor sistema de govern usat fins ara, com senya la Historia de la Humanitat. Per sort l'esperit de Catalunya no ha mort ni morirà y ja se'n comensa a reconèixer la nostra personalitat. Lo que cal, ja que 's idealis es casi be impossible que 's realisin perfectament, es aprofitarse de les circumstancies, pensant que poch a poch se va lluny.

També probà l'doctor Torres que la autonomía y la conservació o restauració de la llei de casa no significa cap disgregació, sino més aviat un lligam, tant més fort, en quant es imposat per las eleccions y no per la forsa. Sobre això, mostrà las diferencias de caràcters, aptituds y dots dels diferents pobles, y després de sentidíssimas frases sobre l'Amor y la poesia, en que calificà los Jocs Florals de Festa Nacional de Catalunya, acabà dirigintse als trobadors, ab aquestas paraules: «Ara, canten poetas!»

Lectura del veredicto

Un picament de mans llarg y nutridíssim coronà l'discurs del doctor Torres, y totseguit, lo secretari del Consistori senyor Planas y Font, donà lectura al «Veredicto», saludent als poetas, dedicant també algunas frases als Jocs Florals de Colonia y consagrent un respectuós recor als adjunts morts durant l'anyada, entre els que s'hi comptan lo venerable Rubió y Ors, lo notabilíssim critich Sardà, la poeta dona Victoria Penya d'Amer, lo distingit poeta don Tomás Fortezza y altres no menos respectables.

Abans de procedir a la obertura dels plechs que contenian los noms dels autors premiats, los senyors Cabot y Bassagoda llegiren respectivament las poesias «Lo Gayter del Llobregat» d'en Robió y Ors y «L'ombra d'en Montaner» d'en Fortezza. Abduas foren rebudas ab grans mostres d'entusiasme y respecte envers llurs autors. (Q. A. C. S.)

La Flor Natural y la Reyna de la Festa

Obert lo plech correspondient a la poesia «Amor sen-se fruys», guanyadora de la «Flor Natural», resultà esser autor lo notable escritor vigatà en Lluís B. Nadal, que escullí pera Reyna de la Festa a sa compàtria, la hermosíssima senyoreta dona Pilar de Ferrer, filla del maluguanyat poeta don Francisco. Al pujar al trono la gentil soberana la banda ha tocst, com es de costum, la «Marxa de Joan II», en tant que un aixordador estapech d'aplaudiments, omplia la sala. Lo senyor Blanch fou qui llegí la composició premiada que va esser rebuda ab extraordinari agrado pel públic.

Los demés autors premiats

Los demés premis y accésits, se distribuiren pel següent ordre:

Primer accésit a la Flor Natural: «Quadret», de don Emili Coca y Collado.

Segon accésit: «Convalescencia», de D. Antoni

Bori y Fontanet.

Tercer accésit: «Lo que diu la fulla», del mateix.

La «Englatina d'or» fou guanyada per en Guillelm A. Tell y Lafont, ab sa composició «L'Hivern à Nuria», que va esser llegida ab forsa gust pel senyor Claramunt y premiada pel públic ab un llarg aplau.

Primer accésit: «Lo darrer suspir», d'en Martí Genís y Aguilar.

Segon accésit: «Independencia», d'en Anicet Pagés y Puig.

Va obtenir la «Vola d'or y argent» lo eminent Mestre en Gay Saber y canonge vigatà moisen Jaume Coilei, per sa hermosa poesia «Florencia y Roma», que llegí ell mateix, ab la superbia entonació ab que sab ferro.

Se varen donar també quatre accésits, tots de igual categoria en la forma següent:

«Elevació» d'en Joseph Carner.

«Mon amich», d'en Pagés y de Puig.

«Sorsum», d'en Manel Folch y Torres.

«En lloc sagrat», d'en Guillém A. Tell Lafont.

Després de repartits los premis ordinaris, se procedí a fer lo mateix ab los extraordinaris, guanyant la «Copa artística» corresponent al premi de «prosa», lo notable escriptor oloti, en Marián Vayreda, per son treball «Sanch nova», del que 'n tenim excelents notícias. Va obtenir l'únich accésit en Jascinto Capella, ab sa composició «La meva arquimèsi».

Lo premi ofert per la ciutat de Colonia va esser guanyat per dona Emilia Sureda, ab un treball titulat «Vida pagesa».

Ademés de los esmentats, varen donar-se tres premis creatius pel Consistori.

Va obtenir lo primer en Lluís B. Nadal, per sa bella poesia «La Novia», que va llegir lo senyor Blanch.

Lo segon va guanyarlo nostre amich en Manel Folch y Torres, per l'inspirada composició «L'etern poema» que llegí ell mateix.

D. Anicet de Pagés y de Puig va alcansar lo tercer ab la feréstega y superba balada «Cer fidel» q'ie va esser llegida ab molt colorit pel senyor Blanch.

Parlament de gràcies

Per últim, l'individuo del Consistori Janne Massó y Torrents, llegí un hermosíssim parlament de graçias, en lo que feu varies observacions atinadíssimes sobre la nostra llengua y son us, mostrant los inconvenients que té pera nosaltres la castellana, que no lo grém may posseir ab perfecció, degut a la construcció que té, tant oposada a la nostra. Digué molt ratiuadament que 'ns cal purificar y enlayrar la Catalunya. Després dedicà cerinyosos recorts als nostre germans de Mallorca, Valencia y Rosselló, y acabà fent algunes consideracions sobre literatura.

Fi de la Festa «Los Segadors»

La festa s'va disoldre ab gran entusiasme, cantantse 'ls «Segadors», que corejaren la majoria dels assistents.

La gent va anar desfilant als escorts del patriòtic himne y els de la Banda Municipal. Totòm eixia satisfet de l'explendor ab que han sigut celebrats aquest any los «Jocs» y fent comentaris sobre las composicions llegidas. La opinió de molts intel·ligents era favorable a'n aquestas. Per lo que toca a nosaltres, creíem que es una de las poces vegades que d'alguns apys ensa, s'ha vist cert equilibri en los mérits que avaloren las poesias distinguidas ab premi, cosa que he deitat d'observar-se alguns cops, en que al costat d'obras de verdadera valua se n'han vist d'una indiscutible significacia incomprendible.

Mutualitat agrícola

Ab motiu d'un discurs pronunciad per M. Meline à Epinal, traduhim de *Le Temps* lo següent a ticle, ab quinas apreciacions estém del tot conformes. Diu així:

«Lo que ha dat importància a la reunio d'Epinal ha sigut lo magistral y práctic discurs del ex-president del Consell de ministres y ha tingut per objecte la creació de la primera banca-agrícola regional de França. Y aquest es lo punt de sortida, lo començament de la regeneració de la agricultura francesa.

«Lo que falta a nostra agricultura es capital numerari, y li falta diners, perque no te crèdit. Que 's pregunti que fora de la indústria y de comers, sense 'l crèdit y 's tindrà idea del estat de paràllisis y vida migrada en que vejeja la agricultura agrícola. S'ha cregut que podia prosperar per medi dels drets protectors de las taifas aduaneras, pero las tarifas aduaneras no son pas lo fi, no son més que un medi. Y admeten que poguessin evitar la mort de la agricultura, no foren capassos de ferla creixe y prosperar. Després de las tarifas protectoras han vingut los sindicats. Això ja ha sigut un pas endavant. Los agricultors associats han pogut procurarse a bon preu lievys y adobs. Pero això no es suficient, pera comprar lievys y adobs, cal tenir moneda. Com organizar d'un modo practicis, sense esser caiga one-rosa pera l que la necessita, y a un interés moderat y més que tot pera portar lo crèdit agrícola a la mà del petit propietari, que es lo que mes necessita. Las lleyes de 1894, 1897 y de 1899 han facilitat la taixa, posant fortes cantitats en nom del Estat, a disposició dels bancs locals y regionals que la iniciativa de los interessats anés organisant. M. Meline y 'ls seus amics dels Vosgos han demostrat com se feyan y quinas condicions devien reunir aquells establebliments de crèdit.

«Lo primer punt a posar en clair, en la organisa-

ción del crèdit agrícola, es lo de si aquest se de començar al engròs o modestament. Precisament per haber volgut començar ab la creació dels grans bancas baix lo mode de las industrials y comercials, las tentatives fetas durant l'Imperi van tenir mal resultat. En una paraula, la banca agrícola no pot ser altra cosa que la mutualitat, una mena de societat cooperativa, ab la divisa de totas las sindicacions: Un per tos, tots per un.

Vol dir això que per ferlas possibles se necessitan dues coses: una iniciativa energica y un esperit de solidaritat poderós. Es veritat que 'quests dos grans móvils son los que han fet maravillas a Alemanya y à Italia, pero fa tan à la gen del camp frances. Es precis lluitar contra un individualisme desconfiat.

Lo principi del crèdit es lo següent: Los documents subscrits pel qui te necessitat de diners, tenen d'esser revisats y avarorats per dos de s'associats, que 's fan aix's responsables de la solvència del que ha recorregut al crèdit. En cambi, aquest adquireix lo compromís de garantir ab sa firma y prestar son concurs als companys, sempre que 'n tingan necessitat. Comprès aixis lo crèdit agrícola, es à dir, lo crèdit mútu, tindrà per efecte crear entre los cultivadors d'una comarca una solidaritat material y moral sumament feinada. Per sobre aquestas bancas locals, en las que 'ls associats se coneixen, s'organisan las bancs regionals que tindrán per objecte afavorir las primeras, de contentillur paper a molt baix preu, sense corre cap perill. Aixis la solidaritat s'estendrà y será més eficaç y poderosa. Ajunteu a totas aquellas ventajas la de que l'Estat garantisi los institucions de crèdit, pera posarlos a cobert de tota suspicacia. D'aquest modo adquiririan la confiança de tothom.

Aquest es lo principi. No altres no podem entrar aquí en mes detalls. M. Meline no 's fa pas ilusions sobre las dificultats que d'aquesta organiació tindrà que vencer pera fundar lo credit mútu. Pero ha pensat que 'l millor medi pera demostrar lo mobiment, es caminar, y per això ha procurat, y ha surtit ab la seva de formar la bandera regional dels Vosgos.

Quan se vegi que marxa ab bon èxit, l'exemple sera contagios y las ventajas que trobaran los agricultors millor que tots los arguments los persuadiran de entrar en la mutualitat agrícola y propagarla. Lo sistema ha tingut èxit à Alemania, à Italia y en altres punts. Perqué no te de tenirlo, doncs, à França? Eus falta iniciativa y esperit de solidaritat. Pero aquells son aptituds y sentiments que 's adquireixen ab son us mateix. Ningú pot resistir molt de temps las suggestions de son propi interès.

L'organiació llue de la mutualitat es lo verdader medi de combatre lo socialisme y las utopias. Se 'l desarma qualsevolga que sia la forma ab que 's presenta; implantar lo que de veritat y de just hi ha en las aspiracions, demostrant que 's realisa millor son objecte per medi de l'associació voluntaria que per medi de las predicas vioentes y los procediments revolucionaris.

La mutualitat, la cooperació, yeus qui lo secret de fer arribar lo crèdit, es à dir, lo diners als treballadors, y per consegüent, de fer desapareixer la llyuya del capital y del treball, reconciliantlos i com a factors necessaris y germans de tot progrés y de tota prosperitat.

Lo benefici d'aquesta naixent organiació no seria pas sols material. Seria immensa baix lo punt de vista moral y polítich. Los associats pendrían a administrar los propis negocis. Adquiririan aixis lo seu pràctic de las cosas, distinguint las que son factibles de las que no ho son, la prudència, la decisió y el sentiment del ordre necessaris per lo goig de la llibertat. D'aquest modo se fa l'aprenentatge de crutadà y no hi ha dubte que la experiència de les cosas y dels homes adquirida en aquestas associacions se reflectaria en los vos politichs emesos.

Quin dia serà aquell que 'ls politichs espanyols se preocupin dels interessos materials y dels fruys de la riquesa pública y afioreixin associacions semblants a las que, gracias à la iniciativa de M. Meline, s'ha constituit als Vosgos!!

JOAQUÍN AGUILERA.

Espigolant

A D. J. Güell y Mercader.

Al llegir lo seu article «L'entrada de las tropas d'Africa à Reus» tots ens havém convegut: com una esgrifana de goig-trist ha passat entre pell y pell y tothom qui bromejava, en sech s'ha quedat seriò y pensatiu.

Es que V. ha evocat una hermosa visió de gloria y d'entusiasme; d'unió y d'ideal; una visió que s'incuba son vol molt per devant de las actuales tristesses. Talment ha semblat que, de sopte, fossim transfigurats al cim de la montanya, à l' hora del sol ponent: allà d'enllà, los flots de llum intensa que abrasen l'horitzó y que s'enfoncen darrera les perfils de las blaves serralledes; mentres à baix, en las valls, à poch a poch, la foscor s'estén cubrintles, com ab un manto de plom. I reciba, que es tanqüem avans a si.

Y allà d'enllà, envers aquells encessos raigs de rogaruchs flams, lo cor y la voluntat s'hi abocan pessiblement d'anyoranza, estranyantse que s'hi puga respirar y s'hi puga viure.

Tristes, si, mil vegades tristes les terras baixes d'avuy, en las quals, les passions corruptoras hi tenen

clavats als homes entre boyras y ombras malaesas: en que desfalit l' ànim; indiferent lo voler; acobardides les nobles impulsions, sois se ven la guerra del interès mesquí; tan sols s' ouen los críts dels que combaten pera satisfier las seves envejas y 'ls seus borts interessos mesquins.

Y en aquesta trista y fosca nit de l' actual Espanya; en aquesta fosca nit plena de sanch y de runas d' inmoraltades y concupiscencies; en aquesta anarquia moral que tot ho embolcalla, els que tenim fè y esperem havém degut anarsen a la montanya, pera esperar la matinada del demà, serena y pura, esplendent de claror y de llum, porque 'l sol que s' enfonsa per la banda de Ponent, confiem veurel eixir per Llevant, aixecantse tot encés per besar les blavencas ones del mar llati, en las costas catalanes y que, ab sos ardors abrasadas tornarà a fonder las neus pireneus; daurarà los cims de las nostres muntanyas y fecundarà las llevors de llibertat y de justicia sembradas per nostres avis en los Camps de Catalunya, tantas voltas regatas ab sanch de màrtirs.

Es que l' ideal may mor, com res mor en la naturalesa; perque si tot se transforma, la essència es sempre una y per això los ideals que enardiren aquella generació, que ara demana la mort pera no presenciar l' espectacle vergonyós d' avuy, en le fons coinciden y tenen la mateixa set d' amor y de grandesa Patria, lo mateix origen de germanor y'l mateix ideal de justicia, que inspira 'ls actes del jovent d' avuy, es dir, del jovent que confia encara en lo rellevament de la Pàtria.

No pas la patria d' ahir, absorbent dominadora y unitaria, portant en son si lo germe de las actuales misèries, sino la Patria de demà, expansiva y vivificadora de las regions, que 'ls sigles no han pogut esborrar.

CRÒNICA

Observacions Meteorològicas del dia 8 de Maig de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser	Baròmetre	Grau d'humitat	Pluja en 24 h.	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observ. particular
9 m.	752	97	'	3'3	Ras	
3 t.	751	98			Núvol	

Horas d'obser	TEMPERATURAS		VENTS		NUVOLS
vació	Màxima	Minim.	Ter. tip.	direcció	classe can.
9 m.	Sol.	23	11	15	E.
3 t.	Sombra	23	18	E.	0'6

Diumenge tingué lloch, ab assistencia de bon número de concurrents, la reunio convocada per alguns interessats al objecte de protestar de las novas tarifas pera la enterraments aprobades per l' Ajuntament.

Se parlà llargament sobre l' assumpt criticantse fortament la determinació del Ajuntament; acordantse recullir firmas pera una exposició que s' presentarà al Municipi protestant del inconsiderable augment que s' ha introduït en aquest arbitri.

Ab lo fi d' activar los preparatius per lo Congrés Viticola que ha de tenir lloc en los próxims días de Pascua, estigueren ahir en aquesta ciutat los senyors D. Joan Huguer y D. Rafel Fuster, los qui retornaren s'ir mateix a Sant Sadurní de Noya.

Fa una porció de dias que a ratos se cubreix lo cel de núvols fent esperansar una pujada per tothom desitjada; més los núvols se foneu y 'l sol torna a lluir ab tota la forsa y esplendor propis de la época.

Les notícies recollidas de la premsa de tcis Espanya indican que en bon número de províncies la pluja ha vingut a minvar los terribles danys ab que la pertinàs sequetat 'ns amenassava, pero desgraciadament en nostra comarca no ha sigut això fins are y 'ls sembrats s' esmoriuhenen faltats de tan indispensable element.

De no ploure prompte, quedará totalment perduda ó quan menys en gran part mimiveda la cultura dita de Sant Joan, puig los sembrats se ressenten ja en gran manera de la tan continuada y pertinàs sequia.

Dintre pochs dias apareixerà en la ciutat de Valls una nova revista d' Arts, Literatura y Ciencias titulada «El Porvenir».

Molt ens plau que l' moviment intelectual de Catalunya 's desperti y molt més seguit per lo noble camí del avens.

Molt concorregudas se vegeuen las funcions celebrades ans d' ahir en los teatres de las societats «El Alba» y «La Palma». Los joves aficionats d' abdós secessions treballaren ab voluntat captantse 'ls aplaudiments del públic.

Ha visitat nostre redacció le número 2 de la notable revista que s' publica a Vilanova y Geltrú «El Sol».

Rebi nostra benvinguda.

L' agrafat comercial d' Espanya á Valparaíso, señor Galán y Parra, comunica als centres fabrils espanyols que pera l' millor desenvolup de las relacions comercials entre nostra nació y Xile ha instalat en lo local de sa oficina, carrer Prat, núm. 80, Valparaíso, un mostrari de productes espanyols, que es molt visitat.

Adverteix que convindrà, tant pera ampliar las instalacions com pera donar a coneixer á Xile nosaltres industrias, que 'ls productors y exportadors en viessen al dit objecte, al expressat funcionari, mostres, catálegs, dissenys y notas de preus de sos productes, á fi de lograr ab tals medis de propaganda los més beneficiosos resultats pera nostre comers d' exportació.

Lo dia 12 del actual donaràn comens las proposicions pera cubrir les plassas vacants de las escolas auxiliars de noya dotadas ab sou inferior á 2.000 pesetas.

Los pagesos de Tortosa se lamentan de que 'l blat en alguns punts ha sigut atacat per la epidemia anomenada la roja.

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferentas espècies, puja a pesetas.

Secció oficial

Alcaldia Constitucional de la ciutat de Reus

Segons me participa lo senyor Alcalde de Mont-roig durant los días 12, 13 y 14 del actual, estarà obert la cobrança del 4 trimestre de la contribució territorial en las horas de costum.

Lo que 's fa públich pera coneixement d' aquells veïns.

Reus 8 de Maig de 1899.—L' Alcalde, Joseph Maria Borrás.

Secció religiosa

Sant d' avuy.—Sant Gregori.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Joan Batista (Providència).

Continúa durant la Missa de las 8 l' exercici del mes de Maria. La part de cant es'á a càrrec de las monjas d' aquest convent.

Sant de demà.—Sant Antonino.

Secció comercial

Bolsa de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27

Cotisiació á Barcelona á les 4 de la tarde del dia d' ahir.

Interior	63'25	Cubas del 86	66'62
Orenses	12'40	Cubas del 90	57'50
S. Juan	11'40	Aduanas	94'62
Norts	50'90	Ob. 5 0 0 Almansa	84'
Frances	45'90	Id. 3 0 0 Fransa	43'87
Filipinas	74'25		

Exterior	PARIS		
	61'10	Norts	
	00'8	GIROS	
Paris	00'00	19'40	Londres

Se rebén órdens pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los païssos.

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA AGNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á les 4 de la tarde d' ahir:

Interior	63'50	Aduanas	94'75
Exterior	'	Norts	50'85
Amortisable		Frances	46'85
Cubas 1896	66'50	Filipinas	12'40
Cubas 1890	57'37	Obs. 6 0 0 Fransa	84'50
Exterior Paris	61'35	Id. 3 0 0	43'87

	GIROS		
Paris	19'40	Londres	30'10

Se rebén órdens pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables en Bolsa. Descompte de cupons y compra de monedas d' or de tots los païssos.

MOVIMENT DEL PORT DE TARRAGONA

Entradas del dia 6

De Port-Vendres, en 3 dies, gol. «Joven Pepitas», de 73 ts., ab bocoy buys, consignat á don Anton Mariné.

De Palma de Mallorca, en 14 horas, vapor suech «Adolph Meyer», de 551 ts., en lastre, consignat als senyors Boada Germans.

De Bilbao y esc. en 28 dies, v. «Cabo San Sebastiáns», de 1.210 ts., ab efectes, consignat á don Marián Peres.

Despatxades

Pera Civitavecchia, berg. gol. italiana «Venilia», en lastre.

Pera Gothenburg y esc. v. suech «Adolph Meyer», ab efectes.

Pera Marsella y esc. v. «Cabo San Sebastiáns», ab efectes.

Pera Port Vendres pol. gol. francesa «Jeune Lu- cienne», ab vi.

Anuncis particulars

LA ELECTRA REUSENSE

Per rabons fàcils de comprender, la societat «Gas Reuseñense» acaba de fixar preus inverossímils al fluid elèctrich, que en plazo més ó menos llarg se proposa servir als seus futurs abonats. Aquest acord del Gas Reuseñense donarà com a immediat resultat la anulació del fluid gàs en aquesta ciutat y sa substitució per lo fluid elèctrich. Comprendentlo aixís nostra Societat, se propose ampliar considerablement y desde ara la nova instalació que està portant a cap en aquests moments á fi de servir en breu plazo las demandes que indubtablement, ha de rebre del públich reuseñense y a les que atendrà per torn rigorós.

Apesar de que 'ls preus que 'l «Gas Reuseñense» fixa á sa última tarifa son exageradament baixos, «La Electra» los accepta desde ara y en lo moment que 'ls seu contrincant dongui un servei regular d' alumbrat elèctrich, nostra Societat estableix pera 'ls seus abonats los preus següents:

Una làmpara incandescent de 5 bujias 1'25

" " " " " de 10 " 1'75

" " " " " de 16 " 2'50

" " " " " de 25 " 3'75

Preu del kilowat, hora. 0'50

En quant á les instalacions se fan desde avuy en iguals condicions que l' altra empresa.

Ab lo favor que 'l públich nos dispensa res temèn, se 'ns porta á la lluuya, á ella aném ab la tranquilitat del qui no la ha provocat devant solzament fer una manifestació: lo públich trobarà sempre en la «Electra Reuseñense» la millor salvaguardia dels seus interessos.

Reus 2 Maig de 1899.—Per la «Electra Reuseñense»

Lo Director.

EL BRONCISTA

Carrer Major, número 18.—REUS

Taller especial pera la reforma dels aparatos gas y petroli elèctricitat.

Construccions de tota classe d' aparatos pera la electricitat, gas, petroli y espelmas.

Incandescència per lo gas y alcohol ab metzeros del sistema més adelantat.

Làmparas á foco ab lo metzero «Universal».

